

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE – 17 MARCA 2016 – CZWARTEK

Pierwsze czytanie: Rdz 17,3-9

Abram padł na oblicze, a Bóg tak do niego mówił: Oto moje przymierze z tobą: staniesz się ojcem mnóstwa narodów. Nie będziesz więc odtąd nazywał się Abram, lecz imię twoje będzie Abraham, bo uczynię cię ojcem mnóstwa narodów. Sprawię, że będziesz niezmiernie płodny, tak że staniesz się ojcem narodów i pochodzic będą od ciebie królowie. Przymierze moje, które zawieram pomiędzy Mną a tobą oraz twoim potomstwem, będzie trwało z pokolenia w pokolenie jako przymierze wieczne, abym był Bogiem twoim, a potem twego potomstwa. I oddaję tobie i twym przyszłym potomkom kraj, w którym przebywasz, cały kraj Kanaan, jako własność na wieki, i będę ich Bogiem. Potem Bóg rzekł do Abrahama: Ty zaś, a po tobie twoje potomstwo przez wszystkie pokolenia, zachowujcie przymierze ze Mną.

Psalm: 105,4-9

REFREN: Pan Bóg pamięta o przymierzu swoim

Rozważajcie o Panu i Jego potędze,
zawsze szukajcie Jego oblicza.
Pamiętajcie o cudach, które On uczynił,
o Jego znakach, o wyrokach ust Jego.

Potomkowie Abrahama, słudzy Jego,
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
On, Pan, jest naszym Bogiem,
Jego wyroki obejmują świat cały.

Na wieki On pamięta o swoim przymierzu,
obietnicy danej tysiącu pokoleń,
o przymierzu, które zawarł z Abrahamem,
przysiędze danej Izaakowi.

Ewangelia: J 8,51-59

Jezus powiedział do Żydów: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli kto zachowa moją naukę, nie zazna śmierci na wieki. Rzekli do Niego Żydzi: Teraz wiemy, że jesteś opętany. Abraham umarł i prorocy – a Ty mówisz: Jeśli kto zachowa moją naukę, ten śmierci nie zazna na wieki. Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Abrahama, który przecież umarł? I prorocy pomarli. Kim Ty siebie czynisz? Odpowiedział Jezus: Jeżeli Ja sam siebie otaczam chwałą, chwała moja jest niczym. Ale jest Ojciec mój, który Mnie chwałą otacza, o którym wy mówicie: Jest naszym Bogiem, ale wy Go nie znacie. Ja Go jednak znam. Gdybym powiedział, że Go nie znam, byłbym podobnie jak wy – kłamcą. Ale Ja Go znam i słowa Jego zachowuję. Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzień – ujrzał /go/ i ucieszył się. Na to rzekli do Niego Żydzi: Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś? Rzekł do nich Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, Ja jestem. Porwali więc kamienie, aby je rzucić na Niego. Jezus jednak ukrył się i wyszedł ze świątyni.

Temat dnia: Miłosierdzie i ojcostwo

Słowa na dziś:

„imię twoje będzie Abraham, bo uczynię cię ojcem mnóstwa narodów” (Rdz 17,5)

Święty z dnia: Thomas More (Tomasz Morus)

Z listu świętego Tomasz Morusa do córki, wydaje się, że świętość nie wyklucza uczuć

rodzicielskich, ale raczej je uszlachetnia i pogłębia. Oto fragment tego listu:

„Prosisz mnie o pieniądze, moje drogie dziecko, z za dużym lękiem i wahaniem. Twój ojciec, wiesz to dobrze, zawsze gotów ci je dać, i to o wiele więcej niż na to zasługuje twój list, nie dwa złote dukaty za każdą linijkę, jak to czynił Aleksander [Wielki] za wiersze poety Cherilusa, ale – jeśli by moja sakiewka odpowiadała moim pragnieniom – dwie uncje złota za każdą sylabę... (*dzisiaj to ponad 10 000 zł!* przyp. tłum.). Tymczasem wysyłam ci dokładnie tyle ile prosiłaś. Chciałbym ci coś dorzucić, ale jeśli lubię dawać, to również bardzo lubię by moja kochana córka grzecznie prosiła mnie, tak jak umie to robić. Pospiesz się również z wydaniem tych pieniędzy (jestem pewien, że zrobisz z nich dobry użytek). Im szybciej będziesz w potrzebie tym bardziej będę zadowolony”.

Cytowane przez Henri Caffarela, *L'anneau d'or (Złoty pierścionek)*

Małe postanowienie:

„Korzystajcie z pokoju który wam daje szczęśliwy przypadek, pielęgnujcie królestwo waszych ojców, pozwólcie kwitnąć tam pomyślności, bogactwu i sile. Kochajcie waszych poddanych i żeby cieszyła was ich miłość; żyjcie jako ojciec pośrodku nich i nie rządźcie nigdy jak despota. Pozostawcie w spokoju inne królestwa, to które zostało wam przekazane w spadku, jest dostatecznie wielkie dla was”.

Tomasz Morus, *Utopia*